

۶۷۴۴-۶۷۴۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه معرفت جلد و چند رساله دیگر

مؤلف

شماره ثبت کتاب

موضوع

شماره قفسه ۶۴۶۳

۶۶۸۷

۶۶۶۲

بازرسی شد
۱۳۰۲ - ۸۲

شماره ثبت شده
۶۶۶۲

بازرسی شد
۱۳۰۳ - ۱۳۰۲

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای	
کتاب: مجموعه معرفت جلد و پنجمین	شماره ثبت کتاب
مؤلف	۶۶۸۷۰
موضوع	۶۶۶۳
شماره قفسه	

شماره ثبت شد
۶۶۶۳

۶۷۴۴-۶۷۴۴

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب: مجموعه معرفت قبله و چند کتاب دیگر		
مؤلف	موضوع	شماره ثبت کتاب
شماره قفسه: ۶۷۴۴		۶۶۸۷۰
		۶۲۱۸

بازرسی شد
۱۳۱۲ - ۱۳۱۱

بازدید شد
۱۳۸۲

۶۲۶۳

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين
 أما بعد
 فإني قد كتبت
 هذه الرسالة
 في شهر ربيع
 الثاني سنة
 ۱۲۰۰
 في مدينة
 تبريز
 في دار
 السلام
 في يوم
 الاثنين
 العاشر
 من الشهر
 المذكور
 في سنة
 ۱۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين
 أما بعد
 فإني قد كتبت
 هذه الرسالة
 في شهر ربيع
 الثاني سنة
 ۱۲۰۰
 في مدينة
 تبريز
 في دار
 السلام
 في يوم
 الاثنين
 العاشر
 من الشهر
 المذكور
 في سنة
 ۱۲۰۰

دائرة الميراث الاربع فيكون على وجه الذكر المسمى وانما سميت بها لان النصف من هذا هو اصل
 اربعة اقسام في الاكثر وتقطبا بنظر الشرق والغرب لمرورها بنصف المعدل والاقصى بنصف الاقل
 بنصفين تسترهما بنصف الجذب وهو الترتيب على وجهه وانما نطقوا بالثبات في غير الشرق
 ويقال لخط الميراث بنصف النصف والخط الزوال وخط الجذب والخط **دائرة دائرة الاربع**
 في دائرة عينية ترسمت الراس والقدم والخط الميراث في مركز العالم المسطح الفلكي
 تارة مركز الشمس وغربا وتقطع دائرة الاقصى في مركزها لمرورها بنصفها بنصفين
 دائرة الاقصى في حساب انتقال الشمس وتقطبا بنظر الاقصى حيث يصيرها بنصفين
 المذكورين ارباعا وبما يتصلان حسب انتقالها بين القطبين ويستمر اربعة اقسام
 كونها في سمت الفلك ولهذا سميت في الدائرة بالاربع السيرة واخط الميراث بنصفها
 المسمى دائرة الاربع والاقصى والاقصى من الجذب والشمس شرط ان يكون
 اقصى الربع تسمية السميت وذلك الدائرة تسمى دائرة الاربع في ما خروجه منها وتسمى دائرة
 نصف النصف في اليوم بلية مرتين مرة عند وصول الكوكب الى التقاطع الثاني من مدارها
 نصفها مرة واحدة عند وصولها الى التقاطع الاضداد دائرة اول السميت في دائرة عينية
 ترسمت الراس والقدم بنظر الشرق والغرب وتقطبا بنظر الجذب والشمس لمرورها بنصفين
 الاقصى ودائرة نصف النهار وتقاطع دائرة نصف النهار على الراس والقدم لمرورها بنصفين
 الغامضة بين النصف الجذب والنصف السيل وتسمى كره العالم بها بدائرة نصف النهار والاقصى

فان قوس الاربع
 ٤

الميراث

انما سميت باسم مشابهة اربعة اقسام في الارض واربع منها سميت وانما سميت بذلك لان دائرة
 الاربع اذا انطبقت عليها كما اذا كان الكوكب في مركز دائرة الاربع في عليها كانت دائرة
 الاربع تقاطعها في قوس سميت لاطلاقه بنظر المشرق على تقاطع المشرق والغرب في قوس
 ولانها ما اذ حثت لاسم تمام واذا اخذت في مفارقتها اتيه عدوت اسم وتسمى
 الا ان يصير دلتها ووجه الكون هناك تام سميت فان في الدائرة مدار السميت وادواتها وهي
 في الاقصى المستقيم بنظر المشرق والاقصى في مركزها لمرورها بنصفها بنصفين
 والاقصى بنصفين **دائرة الميراث** دائرة عينية ترسمت المعدل النهار في مركزها
 في مدار المعدل النهار ولهذا سميت بدائرة الميراث بعد الكوكب عن معدل النهار بان ذلك
 انه اذا اردت معرفة معدل من منطقة الميراث او بعد الكوكب عن معدل النهار في مركز العالم
 مركز الكوكب الى محيط الفلك اعظم من معدل فرض دائرة تقاطع العالم والجزء والكوكب
 ويقع ان القوس الواقعة منها بين الجزء والمعدل من الكوكب لا تقرب من معدل وان القوس
 بينه وبين داس الخط شرط ان يكون اكثر من ربع مدار الكوكب عند هذا الميراث والاقصى
 لان معدل منطقة الكوكب الاول وشمس ذلك مدارها الميراث في مدار المعدل في مدار المعدل
 منطقة الكوكب الثانية وشمس ان الميراث في مدار المعدل في مدار المعدل في مدار المعدل
 مع من له غاية الميراث والميراث اعظم لان غاية الميراث في مدار المعدل في مدار المعدل
 تقطع الميراث في مدار المعدل
 من الدائرة الميراث بالاقصى لاربع لانه بالاقصى بالاقصى في مدار المعدل في مدار المعدل

او كوكب بنصفها
 او بنصفها اربع

في مدار المعدل في مدار المعدل في مدار المعدل في مدار المعدل في مدار المعدل

غاية التقريب بحيث لو صب فيها ما سائل فزجج الكهات بالسيارة اوضع منه جرح كالبند في خطها
 مرتعا فمترا وذلك بان يار عليها مسطرة مستوية الاربعة ثبات وسطها بحيث لا يماها في
 الدورة ثم توزن بالكلوبنا وهرام مثلث الجنان يعلقون ان قول دهر الخط للمرة الموزن الموزن
 منه بان يوضع قاعدة عليها وتير ما ارشع وما انخفض من الارض المان بصير بحيث لو ارتفعت
 في جميعها لا يبلر خط ان قول عن عمود الثلث وهو خط يخرج من راس الما فاعده عمودا عليها
 فوجه في الارض هو الخط الموزن وقد توزن السطح على رغام وغيره فيجب انما بالثابت
 وضمة ووزنه ثم يار فيها دائرة تسمى بعد ان لا يطلع الى طرفي السطح الموزن مركز
 بينها وبين محيطها اكثر من اصبع ليعلم يقينا ان محيط الدائرة المرسومة وقع في سطح الموزن وتسمى
 الدائرة بالدارة التقويم وينصب مركزها في مركز الموزن في خط مركزه في خط مركزه
 في الزمة والخط فيقترن ان يكون له خط الى البيت في كنهها كما يصنع من الكاكن وغيره من الاعمال
 التقويم وقد يوزن من الخشب ويغير وسطه فاعده وتاليه في راسه في خط وسطه في خط مركزه
 او غيره بحيث يكون خط المصنوع من الدائرة فيصيرها كما تصاب في زوايا فاعده لا ما لا يخط
 الدائرة بحيث يكون مركزها عند منطقتها مركزها ويعرف ذلك منها وهي السبعين محيط الدائرة
 ومحيط فاعده التقويم في جميع الكهات وطريقة ان يرسم دائرة على مركزها الهندية مساوية لمحيطها
 ويلين محيطها على محيط تلك الدائرة ويحقق ذلك الملوثة اما ان قول وهو خط زوايا حدونه

ذات

وذلك بان يكون محيطه عن راس التقويم في جميع جوانبها اذ اعلى ان قول بحيث ياك
 راس الجرم القيد محيط فاعده التقويم واربعة جوانبه في الوضع واما ان يقدر بين
 راس التقويم ومحيط الدائرة متبادرا واحد من خط تقطع المحيط فاذا كان كالمركز التقويم
 متصرا في سطح الدائرة على زوايا فاعده من ان يكون الزوايا الحادة بين سمه وهو الخط المطلق
 بين راسه ومركزه وبين خط تقطع في سطح الدائرة فوام ويرصد راس التقويم عند وصوله
 محيطها للدخول في ما قام في المذهب قبل الزوال وبعده للخروج منها مما في الشرق وينقص عرض
 راس التقويم في موضع الرمول فان خط الرمول من المحيط هو هذا المنصف في الحقيقة
 ان التقويم كان في سطح يكون متصرا في الخط فاذا نصف محيطه يكون متصرا في خط تقطع
 من المحيط وهو راس ذلك الخط ويصل على خط تقطع الرمول وينصف التقويم التي منها ان
 ترسم من طرفه التقويم محيطه مستقيم في مركزه في طرفه هذا الموضع مركزا وترسم بهذا الخط على كل
 منها دائرة يتقاطع الدائرتان على نقطتين وتقدر فيهما محيط مستقيم فوضع تقاطع التقويم
 وهذا الخط منصف التقويم وتخرج من نقطتيه خطا مستقيما يرا مركزا الى التي بعد شئت فيخط
 نصف الزوايا المستقيمة الزوال ايضا وقد قطع ذلك الخط الدائرة بنصفين لونه مركزا
 فينصف بين نصفين النصفين محيطه مستقيم فيخط خط نصف النهار عند المركز في زوايا فاعده
 مقدار كل منها في المحيط وهو خط الشرق والنصف المستقيم الاعتدال ان ينصف الدائرة عند

تخليص اربابك ثم يتم تحريرها بمسح غرة الصبح اليها بعض الاحوال كما تنطق على ذلك
 ذاك المرحوم كون شرفه القوي القوي من ان يكون من غير ان يكون من غير ان يكون
 راس الفلج المحيط بالكرة غير الزوال وبعده على مدار واحد من المدارات التي تدور
 النهار وفي الزمان المذكور تحيى في الكسوف كحركة اليد المنزوعة من موضع آخر غير الزوال
 وبعده المباشرة على كونها على مدار واحد وينبغي ان يكون الظل ابيض في النصف لصفها والعماء
 رقيقة الشاع وقد عوارض الجو المانعة من اخذ الظل وان لا يكون الشمس قريب من القطب اذا
 اطراف الظل في ذلك الوقت ولما لم ينعكس النهار ليطول تقطع الشمس عنده فلا يتبع
 المدخل والخروج واذا روي في هذا السطح يتخذ الموازاة بقية الكسوف في حين الظل
 ويقيم عن شنت طرفة ويطول كونه وفيه صورها

في كيفية معرفة سمت القبلة اعلم ان سمت القبلة هو الذي هو في وسط الارض ما بين دائرة نصف مدار
 القبلة والدائرة المارة بسمت الشمس او بسمت راس البروج من جانب الشمال فحينئذ جهتها المارة

من نقطة الاقرب اذ اوجها اليها ان كان راجعاً للكرة التي هي نقطة تقاطع ارض القبلة المارة بالسمت
 من البعد كذا في جهتها والخط الواصل بين هذه النقطتين مركزاً لا في مركزها سميت القبلة وهم القوس
 التي بيني المسار المحاسب عليها بقية لانه عند فوج من منصف الزوال في نصف الكرة وقد عرفنا ان الزوا
 غير ما بالمرکز فالتساوي اذ وجد بين تدوير مسجل عليه يكون قوساً على محيط دائرة اربعة اوتارها بين
 تدب ومرتفع سجوده ووسط البت وهو المار بكون الراجح لكيفية النقطة المار بها للكرة في وقتها الذي
 فلا يريد ان تغير سمتها بقية لانه عند فوج من منصف الزوال في نصف الكرة وقد عرفنا ان الزوا
 النقطة كذا في بقية فوج الكعبة في مسيرها وبكونها في ان الكعبة ليست سائماً لهذا الزوا في بقية
 المعبودة فقط بل بقية القوس التي بينها وبينها بقية فوج الزوال في السائر ولا تنك ان الخط الذي بين
 من بصير القوس بقية المعبودة على الكعبة منها المنزلة وان لم يبق على نفس البت في كذا المرات كقربة
 الاض فاذا عرفت ذلك فاعلم ان كل طول كعبه وعرضها اما ان كان اقل من قطر الجبل فيتميز
 سعرة سمت القبلة فيه وعرضه او اكثر او كان طولها اقل وعرضها اكثر او كان عرضها اقل
 وعرضها اكثر او اكثر او العرضان وطولها اقل او اكثر فاقسم تمامية لانها لا تزيد عنها لان اقل
 في در العرضين والظلال انما يتحقق اذا كان كعبها يساوي عرضها من العمل يكون عدبت كسر اربع
 عند سميت عدبت كسر اربع عند كعبها ويكون كعبها كعبه حتى يكون كعبها اقل من العرضين في غير

كجزة بعد ما بين الطرفين من الحسنة المحيطة بالقطب من طرف بين انظر الموضع انظر الى القطب
 على الرسم المسمى بالقطب عند خط المشرق ان كان المشرق قد انقطع عن كذا ان يكون طول المشرق
 او بالاسم في دائرة العكس قدر ما ذكر الى المشرق وهو طرف ايسر القطب عند خط المشرق ان كان
 البعد بينهما بان يكون طول المشرق اقل من طول المشرق فذلك هو الموضع على خط وسطهما
 الا ارتفاع الغزيرة او السيرة وهو دائرة كبرى مرسومة في الصنف على مركزها مناسباته وعدد
 ومنها غير مائة وعدد ما حتمه داريون في الاسطرلاب المصنف في القرن في القرن في القرن في القرن
 بعض تلك الدوائر محيط بعض في وسط اصغرها وتساويها في جميع المشرق والغرب تمام طولها
 في القطب المشرق في الغرب في وسط السائر المقطعات الغربية والشرقية في المشرق في المشرق
 ويرجع بلوغ المشرق الى ذلك الارتفاع ليرى ان المشرق في تلك الاضراس بعد نصف النهار في المشرق
 وتقبلت الغربية ويضبط في تمام على سطح الاقنظير في ذلك الوقت من المشرق والارتفاع في دائرة
 الارتفاع حتمه بالدائرة المارة بمراسم المشرق والمغرب في المشرق في المشرق في المشرق
 ارض القطب سطحها كاتمة سطح دائرة الارتفاع الى ان يقطعها اذا احدها من قوسه في جميع جهتها
 الى احد القطبين يكون طولها للقطب وقد ذكر في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 في تمام صفره متساوية في جميع جهتها في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 ان كان عرض البعد اقل من عرض القطب المحيطة بالقطب ان كان طول المشرق اكثر من طول المشرق

الجزء

ان قرب ان كان احد قوسه في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 ان قرب من الطرفين ونعد ما بين السائرين كخط يكون في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 ان نعرض دائرة الاقنظير في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 واما ما ان تيبه المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 المشرق في المشرق
 او طمانا وقوم الكعبة في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 عن جميع جهتها في المشرق
 كان مستقيما لثقله سواء كان الخط في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 على صراة ونسبها في المشرق
 تعريف بعض من القطب بالعدد الذي يكون في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 عند المارة بجزء القوس على ما سطره في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق

المشرق في المشرق
 في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق
 في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق في المشرق

كذا كما قيل فانه لما وقع عليها كذا الما من غير ان يكون في حيا توجبه الشمس او غيرها في الظل ان يكون
 كذا فاذ كانت فرق الارض وقع عليها فوجها وهو العبدان لا يكون من العبد والشارع والشارع على
 شدة الخوض مستند الارتفاع مستدركه بارة هي عتده وصلاح مستدركه منها على انصاف
 الارتفاع هو راسه او الشمس اعظم من الارض كذا كما بين انها ما تده وتده من مثل اربع ومن
 فيستعمل اكثر من نصفها ونصف من الشمس والمعلم وارة صغيرة من قاعدة ذلك الخوض مستدرك
 قريبا المان يتبر الارتفاع فاذ كانت الشمس تحت الارض ترشع الارتفاع كان الخوض الظل ما كان
 سمت الارتفاع الما بالشمس وسطه الفرض جهتها كما ان الارتفاع كان الارتفاع مستدركه في الارض كذا
 سبب ما دة الارض الما فيكون انما ران الارتفاع فوجها لا يتبر انصافه لعلقة قريبا في
 فوق الارتفاع الما من السطح مستدرك الظل فرق الارتفاع لا يتبر بالشمس كذا ان كان الارتفاع
 بعده مظهره مرفعة الخوض اليه كذا فيكون في الشمس والسطح الارتفاع بعده بيان في السطح
 الصادق ووجه ظهره كذا كانت الشمس اقرب الارتفاع كانت الارتفاع في السطح والسطح ووجه
 من ذلك حال السطح بالمعانيه كما وجه العاكسة بان ذلك كذا ان الارتفاع الارتفاع اذا انصرف
 الشئ الضيق بحيث فوجها فخره اذ كان ذلك المشرق كبرها اذ كان المشرق انما في السطح
 اليه تلك كذا فيكون طرفه ذلك الخوض كما ان الارتفاع سمت الارتفاع وعند الارتفاع كذا في السطح
 فالارض اذا كانت فرق الشمس كبرها من الارتفاع كذا في السطح كذا في السطح كذا في السطح

ل

سمت الشرق وانه عتده سمت المغرب ويكون ذلك الخوض في جوارها كذا في السطح الارتفاع من الارتفاع
 وراس الخوض والخط المفروض بينه وبين انما وقاعدته الخوض والخط المفروض بين انما وقاعدته الخوض
 في سمت الشرق من راس الخوض مثل ذلك المشرق يكون زيادة في وجه المادة والفرجة
 لعدم تساوي السطح المفروضه كذا في السطح ولكن لما كان مسافة الخوض الما من وجهه من السطح
 اذ انبه بغير من الغروب وقدره الما من السطح اكثر مما يجزئه في قرة البحر كذا في السطح
 سطحه واما قيمه من القدر الما من السطح الما من الغروب بعده بالارتفاع الما من السطح كذا في السطح
 كذا في السطح لان راس الخوض عند ذلك ما راس الشرق والمغرب من سمت السطح سمت الارتفاع
 فيكون فاعدته كذا في السطح فاعدته الما من السطح الما من الغروب يكون انما وقاعدته الخوض في سمت
 المغرب موضع انقص مما يجزئه في السطح وقدره بقا ان اطراف الخوض مستدركه في السطح كذا في السطح
 الضراطة اي لا اطراف الخوض في سمت الخوض من السطح ذلك المشرق راجح الما من السطح كذا في السطح
 الشمس الما تحت المان بوجه وقاعدته الخوض الما في السطح في السطح في السطح في السطح
 كان اذ في السطح من جهة كون السطح المفروض وجه الخوض كذا في السطح الما من السطح الما من السطح
 كان انظر الما في السطح في السطح الما من السطح الما من السطح الما من السطح الما من السطح
 الواقع في وجهه ذلك السطح الما من السطح الما من السطح الما من السطح الما من السطح
 يرتفع الضرع انما كذا في السطح الما من السطح الما من السطح الما من السطح الما من السطح

ان بقرب المشرق من المشرق يكون المشرق مست المشرق كما وجد ان يطا باجر في المشرق اذا
 قربت الاقرب قد يكون زمان الحسك المومل اليه بقدر ساحة ارايد بقدر كبر كون كثر في المشرق
 وجه لا يحيط به باجر في المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 من جهة المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 كما وجد ان يطا ما يدرك المشرق مستيقنا بالشرق المحيط في ذلك المشرق المشرق المشرق
 محجر المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 كونه في وقت فاعده المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 المحيط المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 مع ضعف المشرق من دنيا ولا يكون ذلك في اول المشرق المشرق المشرق المشرق
 في المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 به بصر المشرق وما يتوسطه المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 في القول باسناد وقتها المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 ملة المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق

ان المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 وهو شقيق حوز المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 فلهذا المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 والشرق والاسد والاسد المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 باجز المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 في ح طق ان المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 يكون زمان كونها في المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 من كونها المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 ويكون مقدارها في المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 وجميع تلك المقادير المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 وتكون في اعدادها المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 بما وجد ذلك المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق
 المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق

الاسد

المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق المشرق

الجهدي ريشة البرد ونحوه من الهوا ويسقط ورق الشجر وشمخ الحيوانات وتضعف قوى الابلان
 وتكثر الانوار وتعلم الحور وتصير الدنيا كأنها جرز هرمة قد نما منها الموت وهو روى عن علي
 رضي الله عنه ان يقال توتر البرد في اوله وعلقه في آخره فانه يفتد في الابلان كفتحة في شكار

اوله يحرق وظهره يورق

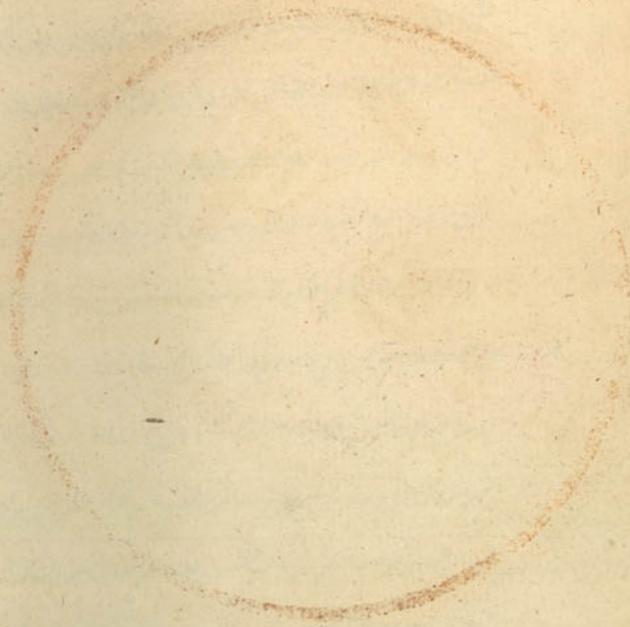
ومن الرياح الشمال ومن الساعات السابعة والثامنة والثانية عشر ومن العزى القوت الماضية ومن الاظط
 المدية السواد ومن الكواكب زحل ومن المنازل بعض الصفة والعرى والسمك والغزو الزمانا والاطل
 والقلب وبعض الشملة وعدا ايامه تسعة وثمانون يوما ويكون طول الشمس الميزان ثمانين عشر
 من الجول وبراثة ستين شهر الروم وثلاثة ايام من عشر من ثمة في الفهر ببرد الهوا وتغير
 الزمان وتصم العمار ويعبر وجه الارض ويصفر ورق الشجر وتنزل البهايم ويموت الهوام
 وشمخ الحشرات ويطلب الطير المواضع الدفينة وتصير الدنيا كأنها كمل مذبذبة ويقال فصل الصيف
 ربع الفس كما ان فصل الربيع ربع العين والما فصل الشتاء فان طبعه بارد رطب
 ودخوله عند طول الشمس باس اجدي والذلو وتحت و هذا الربيع تدل على الكون وله من
 الشيفوخة ومن الرياح الدبور ومن الساعات العاشرة والحادية عشر والثانية عشر ومن العزى
 القوة الدافعة ومن الاظط البلمغ ومن الكواكب المشتري وعطارد ومن المنازل بعض الشملة
 والحام والبلدم وسعد الذابح وسعد بلح وسعد السور وسعد الاجيد وبعض الفخ العجم
 وعدا ايامه تسعة وثمانون يوما ويكون طول الشمس باس اجدي في الثلث عشر من كانون الاول
 وبراثة وجر من شهر الروم في السابع عشر من كيهك من شهر القبط واذ حلت الشمس ببح

جنوب

توقف در اینجا

شمال

بسم الله الرحمن الرحیم

اگر در اندر زمین السار البنا بنیذ الکواکب و در وجه القیام بقدر انوار و العیون و السلام علی محمد و آل محمد
 بنور هدایت الشریق و المغرب و الله الاعلی را اخیر از زمین من المطاعن و العایب **اما بعد** بر خیمه خورشید را با
 نطق و خاطر مشیت الهی سبب خیرت و انصاف و احسان است که معرفت بیات اجسام سطح و ارضیه اجرام غیر از معرفت
 مطالب و احوال ماریات چه غایت آن معرفت معرفت حاصله در وقت معرفت فانی خیر است و لذت جمیع
 اقسام این علم شریف شکر کند که لطیف صوفیها و دیاجرام و اعیان و حیوانات و بلا دراز درین مطلب
 عظیم آن در وقت صفا و صیقل بر آن در قطع بیشتر و فضیله تا تر است چه حکما ذوی البصیرت و علما و علمای بیات
 از معرفت بیات سطح افلاک تا قدر نموده اند در معرفت سطح ارض و سطح اقیانوس با هر فرموده اند علم
 غیر از سطح ارض و غیره و کما فی قوله که در این علم نخست زجام محض شکر بر معرفت و سطح اجسام و حقایق
 اعیان و اجرام و تحقیق مبادی و اقسام و نهایت آن و همین مواضع را عجایب هر یک از آن در قید تقریر و ملاحظه
 مرتبط و مختصر است بود چه که در باب و بعد از آن مستقیمه میباید نمود و لکن در این باب بر این ملاحظه و در آن آن که در
 مژده بر این مواضع و توضیح ساخت بسم میمون و اخب با این لفظ صفا و صیقل است و در علم سبب نظام انوار است

نالی

نظم بر رسم العدل و انصاف با دم قواعد الحیرو الانصاف با رخ انصاف شریعت انوار مرید جمیع العیون
 و شایسته انصاف
 نبیانه و حیاتی تقریب سجا و شکر و صفای مستعدیه انصاف عنایات المکملات انصاف المدد و الذی انصاف خیر است
 لازمه شکر معرفت معرفت من کسوف و اقا و در آن معرفت عرفان این رسم این که کارها انصاف از انصاف
 هر چند این انصافت عنایت و لایق و در آن انصاف ذات علم اشکال فی العیون نیست لکن در با انصافت و
 موقوف صلیق که لطیف و کرم با انصاف انصاف با انصاف انصاف انصاف انصاف انصاف انصاف انصاف انصاف
 و ما با انصاف انصاف بر انصاف و در انصاف و انصاف
 سطح مستوی سطحین که خطی است در جمیع جهات بر آن فرض توان کرد اگر آن سطح یک خط محیط باشد و در هر یک از
 آن نقطه مفروضه تراند که خط مستقیم در آن نقطه با آن خط در وجه انصاف در هر یک از آن سطح را در هر یک
 و آن خط را محیط دایره و آن خط را مرکز آن خط استیم که اندک از آن سطح و در انصاف انصاف انصاف انصاف
 در کتاب کبریا در این کتاب که در هر دایره انصاف است از انصاف انصاف انصاف انصاف انصاف انصاف انصاف
 از در هر دایره انصاف و در هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح
 قطر و در هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح
 ممکن نیست و در هر دایره انصاف که در هر یک از آن سطح
 دایره را به سه وجه تقسیم می کند و هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح
 خارج است **بنامه حال** و این انصاف را تقسیم می کند و در هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح که در هر یک از آن سطح

Handwritten marginal notes in Persian script along the left edge of the page.

در آن میوه شده بعد از آن طبع چنان نموده که هرگز از طبیعت بر سر در آن وقت که در آن میوه
واقع نشود و حرکت که در آن آینه دیده است آن آینه تا زمانیکه در عروق العین با سکنه رسیده باشد با
به مردم و فکند بر وسطه اقلع امر اسلام بر احوال ایشان میلو بر سبب راحت فرستاده و در آن
زندگی هم بر با سکنه رسیده فرستاده تا در آن سبب زنده شود و در آن زمان که در آن میوه
تمام دیده آمد آوازه انداخته شد که سکنه در آن آینه کجایند و در عروق العین با آن همه در کا
و طبیعت بدان سخن فرقیته شده و طبع کج فرموده آینه را از شمشیر بر کشته و هر چند طبع خود را
پس میخشد و هر چه آینه را بوضع اصحاب کفر آن فایده مییابد با غلبه و خشم و عرو و حال تر جهان
اشرف از خود بر سخن برست که ایشان که کینه طبع و عرو و حال داشت که آن جاعت کرده و در کینه از
که در آن وقت پیشانی شده **که در وقت از غلظت شمشیر تمام است و از آن تر و غلظت و در آن زمان که در آن**
اربع مصلحت است بر نجات علم و آن سه موضع دیگر که شب بولان و تر آینه و سکنه در آن است
عزیز باشد در نهایت لطافت و نیکوئی از آن سامن بر نوع در آن حدود با غنی ساخت و با غنی
در عرو و حال شیره در آن سبب شاد و در آن میوه شاد و در آن تر و غلظت و در آن زمان که در آن
در آن وقت تمام نام نهاد قال عز من قائل **در آن وقت تمام نام نهاد** در آن وقت تمام نام نهاد
از آن زمان که در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
مردود بود و در آن زمان که در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
عزیز بود که در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد

در آن وقت تمام نام نهاد
عزیز بود که در آن وقت تمام نام نهاد

در مورد و در عرض یک مرتبه در سبب جابجایی هم از سبب آورده اند و در این عین علی بن مرداس
در حارت آن سبب غایت جفا و ممالک با بر آورد و در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
ولایت شام از آن حارت صرف که در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد

پس بر وسط در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
عراق و در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد
در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد در آن وقت تمام نام نهاد

در شیخ ابی نصر با این امان تا آنکه در میان قیام شیرین کلمات خمر مضربین صفت هر چند که ابی نصر است
 غنا آرزوی هر دو آورد و این آنگاه که غنا غلبه نمود بر کرب و زلفت و بر کس نه زشت که آن ابی نصر
 غنا را بدیدند و هر یک یکم و استراحت نم نمودند و غنا غلبه نمود بر کرب و زلفت و بر کس نه زشت که آن ابی نصر
 رفت و در غایت شام خود چون صاحب عباد و یوسف بن موم از عالم سکر و زخم سال غلبه و باقیه آمده
 آن زنده را دیدند و عظیم مطرب شدند و صاحب پیش از آنکه آن شام است که شام مرا می خورد
 نمودند و صاحب از غنی آن راه بقیه العریب تا سفید و کسرت روزگار گذرانید و بوی از آن رخ سطر است
 که ابی نصر غنا را بدید چون به بار شام رسید روزی از آن سفید بود با دوشه و کجا روزی ترکان و دیگر
 کسریان حاضر شدند در آن روز و هر یک یکم از غنا و کسرت روزگار گذرانید و بوی از آن رخ سطر است
 اشکاف می زدند و کلیم ابی نصر با این استیاده بر تنه آن دهن می کرد و سفید بود ابی نصر را که نشین
 که کجا به نشین گفت در روزی که شام به بار شام می خورد ابی نصر را در دست سفید بود
 بهر او در شام و عرق کسرت و حیات با دوشه از این جوابت در حرکت آمد با در غم از کجا که خرفی زین
 که خاص بود میان سفید بود و این گفت این شیخ ترک بود که چون هر دو در او را که بر می رسید
 کینه ابی نصر کینه ای با ابی نصر و در آن دور و هر دو سفید بود و کینه کفران زبان سینه جواد
 که مزاج هر لغت عارف و معارف از آن با غنا و غلبه کسرت و کینه کفران زبان سینه جواد
 که هر چه او گفت اینان در شام با کینه حیات با دوشه از این جوابت در حرکت آمد با در غم از کجا که خرفی زین
 گفت که آن غنا با این دور نگاه داشت که کینه حیات با دوشه از این جوابت در حرکت آمد با در غم از کجا که خرفی زین
 اشاعه نمود که استیعاب غنا خونی الی ان کسرت جوابت با دوشه از این جوابت در حرکت آمد با در غم از کجا که خرفی زین

و اینان برود و سه و در غم نشاند ابی نصر هر یک از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 اعتراف می نمودند و سفید بود و ابی نصر هر یک از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 در زین صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 در ستغان بکار کرد آن شده با زخم و کجا که غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 القاسس نمود که چند کجا هر روزی غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 اما بشری که مرا ملاحظه کسرت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 و اکنون هر چه میان حسیب و دار بنامی ابی نصر است که در روز چهارم کسرت سفید بود
 غنا آن کسرت که هر چه ابی نصر را می خورد و در آن صفت غنا
 بعد از آنکه از آن صفت غنا شد و در آن صفت غنا قطع طریق بد و با زخم غنا ابی نصر هر چند با
 اینان کسرت که آنچه در آن صفت غنا است که در آن صفت غنا
 تیر انداز بود و غنا تیر نیک می انداخت با زخم از آن صفت غنا که هر چه ابی نصر را می خورد
 داشت و غنا تیر با هم رسید و در آن صفت غنا که در آن صفت غنا
 اطلع با نه زمان داد که در آن صفت غنا هر طریقی که با نه زمان در آن صفت غنا
 باب بعد و هر چه در آن صفت غنا است که در آن صفت غنا
 او بخنده از غنا آن است که هر کس در آن صفت غنا که با نه زمان در آن صفت غنا

و حال تو را بنامید و عارف غنا است و در آن صفت غنا که در آن صفت غنا
 و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 شریعت و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 نقش و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 گویند و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 نقش و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 کلیم ابی نصر و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 واقع شده و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 تو به شریعت غنا را می خورد و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 در حال غنا و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 مشغول شده و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 از ستاره منزه شد و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 بنام غنا را می خورد و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا
 عریه و در آن صفت غنا از آن صفت غنا هر دو از آن صفت غنا را می خورد و در آن صفت غنا

فقد قد ابروی که در اندام ابروی از پیش برکت غیر ذلک آنچه داشت بنا بر رفت و در پیش مدت چون در
 سزار بود در وقت این احوال مرض شش الدوله کشیده امرا شیخ ابرو را طلب کردند و از او پرسیدند
 چون آمده میسر آن رفت و امر از او پرسیدند که چگونه پیشان شده زبان اختیار کردند و شیخ با
 دیگر بجهت شش الدوله اشتغال نمود چون مرض از پیشان گشته که در کبر و وزارت بدین عرض بود و چون در روز
 سبب نژاد در اوله حال در کس گشت شدت شبها با فاعله شول بود چون از آن فاعله شدی
 با سماع الحان خوشی و نشانت پهلوی بر شرب غیر میسوی معبران شش الدوله با نیکو کردید
 خود بهاء الدوله مترجم بود او شد و بنا بر سر تدریس و اعراض از آنچه شیخ زود به او با در کبر و شیخ
 معده که در امر او در کس دولت از نرسیده به بیان باز گشته و شمس الدوله در راه وفات یافت
 او را در دولت پر شش الدوله را سپاوش هر روز شش دوله شیخ ابروی را که کفر که بود است آن
 پس فریاد نماید شیخ قبول نغمه در مقام حال الدوله این حکم بود که در حال کمال الدوله بود
 و در کماله کار که گویند از اصفهان بطلب شیخ تریز دست داد شیخ از پیش اصفهان فرود آمد
 سر راه ابرو غاب خطا فرستاد و با آنکه شیخ در پیش او بود و جمیع طبقات و آیات کتب
 شفا را با تمام رسانید و تاج الدوله پر شش الدوله او را که میباید علم الدوله و محضرتان که در ستم
 که ایند گرفت در رطبه از تفریح باز داشت و شیخ در آن مجلس صالحی اقیقا در حال بطور آن
 ادویه و کبر و کبر شیخ نصیف که وقت چهار ماه در آن بود و در آن علم الدوله از کمال
 مراجعت نمود تاج الدوله از رطبه که شیخ در آنجا که بود به بیان آمد آنجا بر نیز همراه آورد و شیخ

بدان که نوم باره شش دوله در زکی که بیان از بهر آن بود که به سبب نژاد که در وقت بدین احوال بود
 نیز یک رسیده علم الدوله را خبر شد خردم خود را با شجاعت بپشتان زشتا و شیخ را با خرد و خردا که
 نیز با سبب نصیف بود و آن جناب هر شب جمعی میسر علم الدوله حاضر آمد و علم الدوله و شیخ نیز
 در آن مجلس ترفیف حضرت در آنجا داشتند و شیخ نیز از آنجا که در آنجا بود و شیخ نیز از آنجا
 استماع نمودند و شیخ در آنجا نصیف بود که در آنجا بود و شیخ نیز از آنجا که در آنجا بود
 و علم که در آنجا بود و شیخ در آنجا نصیف بود که در آنجا بود و شیخ نیز از آنجا که در آنجا بود
 بدان احسب شیخ بود و شیخ در آنجا نصیف بود که در آنجا بود و شیخ نیز از آنجا که در آنجا بود
 و تراکم سماع و خیرین با تمام سبب در وقت از آنجا که در آنجا بود و شیخ نیز از آنجا که در آنجا بود
 کشف در وقت که علم الدوله حاضر بود شیخ از علم لغت میباید شیخ ابروی در آن وقت فرود آمد
 منصرف گشت شیخ تا اگر چه حکمید و در آنجا نصیف بود که در آنجا بود و شیخ نیز از آنجا که در آنجا بود
 فرود آمد شیخ ابروی این سخن است که در آنجا نصیف بود که در آنجا بود و شیخ نیز از آنجا که در آنجا بود
 آن فن را در تحت خطب آورد و بعد از آنکه نصیف گشت و در آنجا نصیف بود که در آنجا بود
 الفاظ خوب مندرج ساخت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت و با علم الدوله که
 کماله که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت و با علم الدوله که
 علم و علم الدوله نیز فرمود شیخ ابروی که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 تقابله آورده بود شیخ ابروی که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت

بدان

و این سخن را در ابرو نصیف طبقات کتب است و این تصدیقها ماحه در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 مقدم است و در وقت از آنجا که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 که نشانی از شیخ ابروی که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 خود را بر جوی یافت که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 داد و چون ناز جان بگذارد مطبوع جواب است شول شد و اجوبه بر شیخ فرموده و در آنجا نصیف گشت
 شب نوشت و بخواب رفت چون از خواب بیدار شد نادان بود و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 نه آنچه جانی لا ینکف الله بعد ابوالقاسم و دیگران که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 طای آن داشت و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 در این نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 در سنه عشرين و اربعه و عریق حج در آمدند و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 همه پیشان بود که گشت و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 و خواهرش بدست سوزان که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 که گشت و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 بنوات و بعد از آنکه نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 علمه الدوله دست و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت

که چاره نیست اگر چه بنای سینه از پیشان که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 علمه الدوله است زجهت و اگر طلاق در منطقه برشته و در وقت نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 نه با خوان سلطان سوز و غیبه شد و خواهر علم الدوله را بجهت و وقت تا متر زمانه و بعد از آن
 از عراق مترجم فرامان و با سبب است با بنای سینه در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 آورده اند که ابروی قوت نوح داشت و جماعت و با سبب که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 قریح بر روی استیلا یافت و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 تسبیح با قریح مردم گشت و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 با او دید حقه فتم گشت و آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 زبانه شد و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 بنابر خانی که گشت و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 خرمی سرافند کرد و آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 که بهر علمه الدوله ایروان سبب که در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 سرانده تا با صفهان رسانید و چون علم الدوله نیز از آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت
 و شیخ همچنان دست از بر نیز نداشت و در آنجا نصیف گشت و آن سه ساله و رضا دیدار که با آنکه نصیف گشت

بدان

Handwritten notes at the top of the page, including names and dates.

Main text on the right page, starting with 'و ما بين و الشيخ...'. It contains a detailed genealogical or historical account with several names in red ink.

Vertical handwritten notes on the right margin, providing additional information or commentary.

بإدارة

Main text on the left page, continuing the narrative from the right page. It includes names like 'المقداد بن...'. The text is dense and written in a cursive style.

Vertical handwritten notes on the left margin, similar to the right page.

بإدارة

Main text on the right page of the lower section, starting with 'كتاب الشافعي...'. It continues the historical or genealogical narrative.

Vertical handwritten notes on the right margin of the lower section.

Main text on the left page of the lower section, starting with 'الحامد السائبة...'. It contains further details of the account.

Vertical handwritten notes on the left margin of the lower section.

بإدارة

بن كان الدولة اياها حسن مات سنة اثنين وسبعين وخمسة مائة الف وخمسة مائة الف وخمسة مائة الف
 ثم دارم فموت ثم ما و ثم الف فموت ومن فزاد عهده و اسبوعين ثم اذ اخرج من السلطنة واخذ من التاج
 ثم احمد بن **خلع** مات الاول سنة ست وسبعين وثمان مائة و اثنان و ستين و اثنان سنة ثمان و ثمانين و اربع مائة
 و ثمان مائة و منهم محمد بن عبد الله الشافعي كان يحب الدعوة فدرأ في الزنطة و لم يزل في الاسم و اسم الاب و الام لان اسم
 امه اسم مات سنة قس و ثمان مائة ثم اخوه **نورية الدولة** ابو نصر بن علي بن الدولة ثم اخوه **فخر الدولة** ابو الحسن بن
 وزير اعلى صاحب سبوعين عباد المعترف فوزه سنة خمس و ثمان مائة و هو اول من لقب بصب من الوزراء
 و توفي الشيخ عبد القاهر بن عبد الرحمن بن عبد الجبار سنة احدى و سبعين و اربع مائة ثم اخوه **شمس الدولة** ابو الفداء ثم اخوه **نور الدولة**
 بن عضد الدولة ثم اخوه **مصموم الدولة** مرزبان ثم بهاء الدولة ابو نصر بن فوز بن عضد الدولة ثم ابنه **سلطان الدولة** ابو شجاع
 ثم اخوه **مشرق الدولة** ابو علي بن بن بهاء الدولة استرا سنة اثنى عشر و اربع مائة و توفي فيها الشيخ ابو عبد الرحمن الشافعي
 بالتحقيق و في سنة ثمان مائة ابو الرباب صاحب مخطوط الفائق بقتل و توفي جعفر بن المعترف المستوفى صاحب كتاب
 معرفة الصحابة و تاريخ يوسف بن يوسف سنة اثنى و ثمان مائة و اربع مائة ثم **عاد الدولة** عز الملك ثم ابنه الملك **ابو نصر بن فوز**
 ثم الملك **ابو نصر بن فوز** ثم الملك **ابو سعيد بن خورشاه** ابنه عز الملك و اقرهم الملك **ابو علي كنجشرو** بن عز الملك
 سنة ثمان مائة و اربع مائة **السابعة العزقيية** و هم اثنى عشر و في سنة ست و سبعين و ثمان مائة ملك ناصر الدولة السلجوقي
 بنهم المهمل و ابا له الموحده و سكن الكاف و كسر القارة الفوقية مدينة خزنة و كان من غلمان ابي اسحق السلجوقي صاحب
 جيش خزنة السامانية فلما مات ابو اسحق و لم يعقبه ولد انتقوا و اولوا سلطنة عليهم فلما مات سنة ست و ثمان مائة
 و ثمان مائة

بن كان الدولة اياها حسن مات سنة اثنين وسبعين وخمسة مائة الف وخمسة مائة الف وخمسة مائة الف
 ثم دارم فموت ثم ما و ثم الف فموت ومن فزاد عهده و اسبوعين ثم اذ اخرج من السلطنة واخذ من التاج
 ثم احمد بن **خلع** مات الاول سنة ست وسبعين وثمان مائة و اثنان و ستين و اثنان سنة ثمان و ثمانين و اربع مائة
 و ثمان مائة و منهم محمد بن عبد الله الشافعي كان يحب الدعوة فدرأ في الزنطة و لم يزل في الاسم و اسم الاب و الام لان اسم
 امه اسم مات سنة قس و ثمان مائة ثم اخوه **نورية الدولة** ابو نصر بن علي بن الدولة ثم اخوه **فخر الدولة** ابو الحسن بن
 وزير اعلى صاحب سبوعين عباد المعترف فوزه سنة خمس و ثمان مائة و هو اول من لقب بصب من الوزراء
 و توفي الشيخ عبد القاهر بن عبد الرحمن بن عبد الجبار سنة احدى و سبعين و اربع مائة ثم اخوه **شمس الدولة** ابو الفداء ثم اخوه **نور الدولة**
 بن عضد الدولة ثم اخوه **مصموم الدولة** مرزبان ثم بهاء الدولة ابو نصر بن فوز بن عضد الدولة ثم ابنه **سلطان الدولة** ابو شجاع
 ثم اخوه **مشرق الدولة** ابو علي بن بن بهاء الدولة استرا سنة اثنى عشر و اربع مائة و توفي فيها الشيخ ابو عبد الرحمن الشافعي
 بالتحقيق و في سنة ثمان مائة ابو الرباب صاحب مخطوط الفائق بقتل و توفي جعفر بن المعترف المستوفى صاحب كتاب
 معرفة الصحابة و تاريخ يوسف بن يوسف سنة اثنى و ثمان مائة و اربع مائة ثم **عاد الدولة** عز الملك ثم ابنه الملك **ابو نصر بن فوز**
 ثم الملك **ابو نصر بن فوز** ثم الملك **ابو سعيد بن خورشاه** ابنه عز الملك و اقرهم الملك **ابو علي كنجشرو** بن عز الملك
 سنة ثمان مائة و اربع مائة **السابعة العزقيية** و هم اثنى عشر و في سنة ست و سبعين و ثمان مائة ملك ناصر الدولة السلجوقي
 بنهم المهمل و ابا له الموحده و سكن الكاف و كسر القارة الفوقية مدينة خزنة و كان من غلمان ابي اسحق السلجوقي صاحب
 جيش خزنة السامانية فلما مات ابو اسحق و لم يعقبه ولد انتقوا و اولوا سلطنة عليهم فلما مات سنة ست و ثمان مائة
 و ثمان مائة

و ثمان مائة خلف ثلث اولاد محمود و اسعدي و نصر كانت السلطنة محمود و برمين الدولة ابراهيم محمود بن ناصر
 الدولة سلطنة بن من فضي زمانه ابو الفتح علي بن محمد البستي و زكر الطوسي و كان عمارك المائتة الاربعة
 ابو بكر محمد بن محمد بن فورك بنهم الفاء و سكن الواو و فتح الارامات سنة ست و اربع مائة ثم ابنه **علاء الدولة**
 ابو احمد محمد ثم اخوه نصر الدولة ابو سعيد محمود ثم ابنه شهاب الدولة سرود و ثم عبد الرشيد بن محمود ثم **علاء الدولة**
 ابو الفتح فرخ زاد ابن سرود ثم اخوه نصير الدولة ابو الطاهر الازهم ثم ابنه **علاء الدولة** ابو سعيد سرود
 ثم ابنه **سلطان الدولة** ارسلان شاه ثم اخوه **مبين الدولة** بهرام شاه و من فقله عهده و اقامت له في
 توفيه سنة ست و سبعين و ثمان مائة ثم ابنه ابو شجاع خورشاه و اقرهم ابنه خورشاه و ملك بن ابي شجاع خورشاه
 بن بهرام شاه بن سرود بن محمود بن سلطنة انقضت دولتهم سنة سبع و اربع مائة و ثمان مائة **الناضبة**
 هم كانوا كثيرين متفرقين في الافانيم و لدا اصاروا المائتة اصناف **الانبياء** و هم اربعة عشر و بدت
 ملكهم مائة و احدى و ستون سنة فخرهم سنة اثنين و ثمان مائة و اربع مائة اولهم **الانبياء** طغرل بك بن سبكتگ
 بن بلجوق بن وفاق و في عهده تشر الائمة المملوك الامت بجاري سنة ثمان مائة و اربع مائة ثم ابنه
البارك محمد بن داود بن سبكتگ مات سنة خمس و ثمان مائة ثم ابنه **معز الدين** ابو الفتح ملك شاه مات سنة
 خمس و ثمان مائة و كان نظام الملك وزيره و في سنة سبع و ثمان مائة دار بيمانه حج ملك شاه الميمني و جعلوا المنور و
 عند نزول الشمس اول المجر و كان قبله عند زولها نصف نحت و في ايام عهده ابو زبير المدبوكي صاحب كتاب
 الاقصى و تليها ابو جعفر الاسدي و ثمان مائة و ثمان مائة و اربع مائة و اربع مائة صاحب دلائل النبوة

الانبياء
 الميمني
 صاحب كتاب

ابن بنت ارفع بن اسنوط طراد ودار بركات سنة سبع وخمسين وسبع مائة ثم ابنه **السلطان اويس**
 ثم اخوه **السلطان احمد** بن السلطان اويس في اواخر دولة السلطان مراد الاول ثم ظهرت الركمانية
 من قبله قاره قوتلو سنة اربع وثمانين وسبع مائة اولهم **امير قاره قوتلو** بن الامير قاره قوتلو
 قهر السلطان احمد سنة ثمان وثمانماية فانقرضت دولة الركمانية واستولت الركمانية ثم ابنه
ميرزا اسكندر ثم اخوه **چان شاه** بن قاره يوسف ثم حارب مع محمد بن الطولاني ابن قوتلو
 فغلب عليه فانقرضت دولة الركمانية ايضا سنة ثمان وثمانماية وثمان مائة فاستقل في السلطنة
 الحسن الطولاني ثم ابنه السلطان خليل ثم اخوه السلطان يعقوب فانقرضوا بدولة شاه اسماعيل
 الصفوي وبرز ابن شيخ حيدر بن جريد بن ابراهيم بن شاه بن شيخ صدر الدين بن شيخ صفى الدين علم
 من بني الانجيري والركمانية وتبعه من الطولاني والاسماعيليه وبرز شاه محمد اوله ملكوك الطولاني
 بالنسبة الى ساير السلاطين وبرز في عصر الامير صدر الدين محمد بن الحسيني الشيرازي واصل الدين محمد اوله
 وتبعه القاهر الامير حسين الزبير الميبدري وملكه الدين الحسيني اللار في عهد شاه امير قاسم
 الامير غياث الدين شادور بن الامير صدر الدين محمد الحسيني اللار في عهد شاه امير قاسم
 وبعده الغفور اللار وعصام الدين الاسفراخي الطائفه الخاصه عشه التيمورية اولهم الامير محمود شيخ
 الفقيه وسكون التيمورية وضم الميم وسكون الواد والاراضيه الحديده وقل ابن حجر تيمور لنگ
 معني الملك الابع وهو ابن ترغاي بن الغاي المتفقيه لنگ آمة اوصيته من ذرية جده استولى

سلطان محمد بن اسنوط طراد
 ابنه السلطان احمد بن ارفع
 ميرزا اسكندر ثم اخوه چان شاه
 السلطان خليل ثم اخوه السلطان يعقوب
 السلطان محمد بن الحسيني اللار
 السلطان اسفراخي الطائفه الخاصه
 السلطان اسفراخي الطائفه الخاصه

99
 طراد بن اسنوط طراد ودار بركات سنة سبع وخمسين وسبع مائة ثم ابنه **السلطان اويس**
 ثم اخوه **السلطان احمد** بن السلطان اويس في اواخر دولة السلطان مراد الاول ثم ظهرت الركمانية
 من قبله قاره قوتلو سنة اربع وثمانين وسبع مائة اولهم **امير قاره قوتلو** بن الامير قاره قوتلو
 قهر السلطان احمد سنة ثمان وثمانماية فانقرضت دولة الركمانية واستولت الركمانية ثم ابنه
ميرزا اسكندر ثم اخوه **چان شاه** بن قاره يوسف ثم حارب مع محمد بن الطولاني ابن قوتلو
 فغلب عليه فانقرضت دولة الركمانية ايضا سنة ثمان وثمانماية وثمان مائة فاستقل في السلطنة
 الحسن الطولاني ثم ابنه السلطان خليل ثم اخوه السلطان يعقوب فانقرضوا بدولة شاه اسماعيل
 الصفوي وبرز ابن شيخ حيدر بن جريد بن ابراهيم بن شاه بن شيخ صدر الدين بن شيخ صفى الدين علم
 من بني الانجيري والركمانية وتبعه من الطولاني والاسماعيليه وبرز شاه محمد اوله ملكوك الطولاني
 بالنسبة الى ساير السلاطين وبرز في عصر الامير صدر الدين محمد بن الحسيني الشيرازي واصل الدين محمد اوله
 وتبعه القاهر الامير حسين الزبير الميبدري وملكه الدين الحسيني اللار في عهد شاه امير قاسم
 الامير غياث الدين شادور بن الامير صدر الدين محمد الحسيني اللار في عهد شاه امير قاسم
 وبعده الغفور اللار وعصام الدين الاسفراخي الطائفه الخاصه عشه التيمورية اولهم الامير محمود شيخ
 الفقيه وسكون التيمورية وضم الميم وسكون الواد والاراضيه الحديده وقل ابن حجر تيمور لنگ
 معني الملك الابع وهو ابن ترغاي بن الغاي المتفقيه لنگ آمة اوصيته من ذرية جده استولى

99
 ابنه السلطان احمد بن ارفع
 ميرزا اسكندر ثم اخوه چان شاه
 السلطان خليل ثم اخوه السلطان يعقوب
 السلطان محمد بن الحسيني اللار
 السلطان اسفراخي الطائفه الخاصه
 السلطان اسفراخي الطائفه الخاصه

سلطان محمد بن اسنوط طراد
 ابنه السلطان احمد بن ارفع
 ميرزا اسكندر ثم اخوه چان شاه
 السلطان خليل ثم اخوه السلطان يعقوب
 السلطان محمد بن الحسيني اللار
 السلطان اسفراخي الطائفه الخاصه
 السلطان اسفراخي الطائفه الخاصه

والابراهيم شير النزل العاني قد است اسرارهم ثم انبه يدع الزمان ثم محمد شريك خان الاوز بك
 ابن براق خان بن ابى اسخير من اخفاء اوز بك خان من بكنجكزى استرطه سنة ثلث عشر وتسعمائة
 واخذ سمرقند وخراسان وما وراء النهر ثم قتل وكان مكانه ابن اخيه عبد خان ثم اسلمت الدولة
 من الغزيرة **الطائفه الساسنة** **سيد محمد الغزالي** بن اربطون فاتح بروديه بولج
 سنة تسع وستين وثمانم وفي عصره المولى اده بالى والشيخ عاشق باشا بن الشيخ فخلص بالوكلاء
 منظوم بالبرقيه ثم انبه **السلطان اوزخان** بولج لمسته سنة وعشرين وسبعمائه وبن عليا عمه
 المولى علاء الدين الاسود وادود القيصير والمحسن القيصير والشيخ فارج احمد است اسرارهم
 اللطيفه والسلطان المذكور صكر محمد خدابنده ثم انبه **السلطان مراد الاول** فاتح اوربده بولج
 احدى وستين وثمانم اشرف زمانه جمال الدين محمد الاقراة والشيخ اسحاق بكاش قدس سرهما
 ثم انبه **السلطان بابر** **الملك بيلدرم** بولج لمسته احدى وستين وبن فخر بن عصره المولى
 شمس الدين محمد الغزالي وابنا محمد شاه ويوسف بالى والشيخ ابو اسخير محمد الخزرى و حافظ الدين محمد الار
 صاحب الفناوى ومحمد بن يعقوب صاحب الفناوى وسرد المولى بدر الدين الشهير بابن قاضى سمانه والمولى
 عبد اللطيف بن الملك والمولى حسن باشا ابن المولى علاء الدين الاسود مشايخ الملج و صاحب الا
 والمولى اسحاق باشا مصنف كتاب الفنافة الطب والشيخ الامير **الملك** والشيخ اسحاق برام والشيخ **الملك**
 اللطيف

الاربعى والشيخ عبدالرحمن النبطى قد است اسرارهم ثم انبه **الملك محمد الاول** بولج لمسته
 وثمانم سنة عصره ميرزا شيرخ وبنه عصره مولانا بربان الدين جبر من قلانده القانزاقه و فخر الدين
 العجيجى والمولى يعقوب الاصغر والمولى قرا يعقوب ثم انبه **الملك مراد الثاني** بولج لمسته
 وعشرين **سنة** ومن فضله او انه المولى الكوراني وضع الله الشروكة والمولى محيى الدين الكيا فنجي والمولى
 سراج الدين محمد بن عمر اعلمى له حواش على الشرح المتوسط للكانفة والمولى شرف الدين بن كمال
 الغزوي والمولى السيد احمد الغزوي والمولى سيدى على العجيجى له حواش على حواش الشريفة لشيخ آية
 و علاء الدين الفقيه حصارى والشيخ الجذب ابي بن والشيخ المشتهر بابن الكاتب صاحب التمجيد
 والشيخ الشاعر ثم انبه **الملك محمد الثاني** فاتح قسطنطينية بولج سنة ثمانم وثمانم في عهد
 الامير الغمير زاد من فخر عصره المولى على القوشجى والمولى على الطوسى والمولى محمد بن فرامر
 الشهير ببله خسرو والمولى الشهير بنحو زاده والمولى المشتهر بنحيط زاده والمولى شمس الدين
 والمولى مصعب الدين العطلة والمولى انقدر زاده والمولى شمس الدين احمد الشهير بكافور والمولى
 المشتهر ببله مصنفك والمولى اسحاق بابا دولانا سنان باشا وخواه يعقوب باشا و اجير باشا
 ابنا خضر بك بن جلال الدين ومولانا السيد محمد بن ولى الدين الاعراب الشهير باجر باشا والمولى
 على جلبي بن يوسف بن المولى الغزالي والمولى حسن جلبي بن محمد شاذ بن المولى الغزالي رحمه الله
 الملك البارى في مشايخ عصره الشيخ ابي شمس الدين والشيخ المشتهر بابن الزملاء الشيخ علاء الدين

الملك

در استان زبان برین نام غریب ترک گفته اوده قلعه آن کوه در چهار صوبه است بر یک فکله که خط عیارانی الوری بخت کرده باز
برج و باره آن هزاران نشان دهن پس از آن دیول افزون تبت و دیول دار حکومت است و شهر ترک که جامع علی شایع شده و باره و آنجا
بنا و زوان در فضا است سیم بخش از آن در مرکز آن ملک و این هزاران محصول دهد و در شهر که آن سنگ زرد است بقدر زیادت
در آن کوه بریده که رحمت زنده و اکثر مدار بگشتی است و بسیار کوه باشد از آن در ترک جمع می شود و در کوه که در فضا کوه کوه
و خاک و این هزاران مدار بر پیش تیغ و جغولت و این است و این را قاق کرده و گشته را بوده به بنا در دیوار اطراف برده شود که
دراز و در آن کوه گشته و گشته با کوه آمد و قمر از آن که از این کوه که بند سنجوشن ترک و لوت بخشیم که هم از دریا شود در سندانید و از این
آورند و غیر اینها با کوه در آن او نهند و جغولت کوه شده و تا چهار ماه فتره آن بر کوه و کوه زوان و سینه کوه کوه فاص
انید خوب شود در صحرا غریزه خود بهم رسد و دیگر کوه خورده این دیار مشهوره آن کوه است نظیر افسون کوه جغولت کوه
بر اینند و در وقت طعم خوردن بر هم کس نظار و در فضا دارد و در کوه که کوه ادا کایا که در فضا دید که بر هم کس نظار اند
چگونه در در حال کوه بر باید و هم به نشان کس کرده بخورند و پمانه زنده آن کوه بر شود و کوه خورده که کوه ادا کایا که در فضا
پاره آنرا کوه کوه در دیوار افسون را بوزد و اگر کفار که جان او در فضا است سوار کرد و تقویت افسون او را کوه
دراز در دستها خورده و چون کوه را دید و است کس ساق بر او شفا داد و از این دان امار برانند و بخوردن آفت رسیده
قدرت الهی بر باد و این کوه خوراکان نوع و افسون دانند که کوه سندانیا کوه سنده در دیار اندازند و در فضا در در
نمونه آما را نایان که چون بخورند کایا از آنها را این روش را زانند بر هر دو شقیق و واقع نموده چشم کس انباشته
تا هر قدر آویخته دارند و طعم با کس بخورند و بهند و در افسون خوانند و غیر از کوه خورده خالوش می شود و از فضا خوش بازی
و کوه خورده اکثر زنان را بمانند و منبره و آب سبب این فضا رسان چشم خود دیدم که کوه خورده نوزاد را بر ایندی که طبع فضا از فضا
باید باشد اما در تنه چشیده باشند و هفتاد کوه تنه کوه کوه است منسوب بدک شمال و غربی که با این شهر را در شهر را به با

و نایب است و در فضا قوم بهیل صید هر کس در آن مکان در شمار است و کوه خورده فضا فضا سندی بر این فضا فضا فضا
نموده در این کوه سینه چشمی که بر فضا در آمد و در کوه که در فضا از فضا
بر آن در فضا سندی است و این حدود کوه است ترک در فضا
سکونت دارند و در فضا به چشمه با کوه بر این کوه در فضا
نایب و کوه کوه شمال دور که کوه فضا
و در فضا اقامت بهتر که جنگه ریس جسد است و در کوه اقامت را جودت و از کوه فضا فضا فضا فضا فضا فضا فضا
توقف دارند و نزدیکترین در فضا سندان بازرگانان از فضا
و مترودان به کس که در آن راه در با بمانند فضا
در فضا
هری حدوده شرق رویه کوه است شمال کوه جنوب را بر شهر کوه فضا فضا فضا فضا فضا فضا فضا فضا فضا
و کوه فضا فضا و امر کوه چهار کوه است فضا فضا

۱۳

اصناف بسیار در آن است که در هر یک از آنها با دگرگونی و تغییرات در اجزای آنها و در بعضی از آنها در اجزای دیگر آنها
 طبقات بسیار است که در هر یک از آنها با دگرگونی و تغییرات در اجزای آنها و در بعضی از آنها در اجزای دیگر آنها

نامها	بدن	لقبها	استها	بیش
کبیرت	بزرگوارترین	کوشه	دراز از اول و آخر	سنگ
پیشینه	بر قبال	پشاد	بسیار خانه دراز	چند
طهرت	بن دگرگون	دو بند	کمان در هر دو	سنگ
جشید	بن یک جهان	سید	چشم زرد و سیاه	سنگ
شنگ	بزرگوار	بیرت	ظرف آهنی	سنگ
افزون	بزرگوار	سود	عسل و زرد و سیاه	سنگ
منجه	بزرگوار	کینکس	سنگ چنگ	سنگ
نور	بن منجه	داوگر	بهر دو	سنگ
زودکجا	بن کور	کرند	چندانی	سنگ

طبعها را که در این کتاب مذکور است و در هر یک از آنها با دگرگونی و تغییرات در اجزای آنها و در بعضی از آنها در اجزای دیگر آنها
 طبقات بسیار است که در هر یک از آنها با دگرگونی و تغییرات در اجزای آنها و در بعضی از آنها در اجزای دیگر آنها

نامها	بدن	لقبها	استها	بیش
کبیرت	بزرگوارترین	کوشه	دراز از اول و آخر	سنگ
پیشینه	بر قبال	پشاد	بسیار خانه دراز	چند
طهرت	بن دگرگون	دو بند	کمان در هر دو	سنگ
جشید	بن یک جهان	سید	چشم زرد و سیاه	سنگ
شنگ	بزرگوار	بیرت	ظرف آهنی	سنگ
افزون	بزرگوار	سود	عسل و زرد و سیاه	سنگ
منجه	بزرگوار	کینکس	سنگ چنگ	سنگ
نور	بن منجه	داوگر	بهر دو	سنگ
زودکجا	بن کور	کرند	چندانی	سنگ

طبقات بسیار است که در هر یک از آنها با دگرگونی و تغییرات در اجزای آنها و در بعضی از آنها در اجزای دیگر آنها
 طبقات بسیار است که در هر یک از آنها با دگرگونی و تغییرات در اجزای آنها و در بعضی از آنها در اجزای دیگر آنها

طبقات بسیار است که در هر یک از آنها با دگرگونی و تغییرات در اجزای آنها و در بعضی از آنها در اجزای دیگر آنها
 طبقات بسیار است که در هر یک از آنها با دگرگونی و تغییرات در اجزای آنها و در بعضی از آنها در اجزای دیگر آنها

در ذکر طبقه بنی العباس

ایشان پیشین بوده اند و پادشاهان با نصد و بیست و سه سال بود و عباس عم مصطفی علیه صلوة و السلام بود
 دان که او را در عرب احد دست گرفت عباس بود و در بابه مرتفع نشاند و رسید تا نزد رخ از قرقر
 تا علم دیگر از نزدیک لفظ فصیح گفت سیدی که اما اگر ابرام است او طرب داد که کلمات که در آن
 و عباس رضی الله عنه بدو سال از رسول صلی الله علیه و آله و سلم زیاده بود و در اول راجع او خوش آمد
 فرمود بارک الله فی جماعتک یا عم بروت عا و در خلافت او هشتاد و پنج سال عمر یافت و در آن
 از هجرت و وفات یافت در ادم عثمان و عباس بر عهد المطلب بود اول که ابراهیم سید طایفه
 نشست بعد از خروج ابراهیم در پانزدهم ذی القعدة سنه ثانی و اثنین و ثلثین اول که عبدالله برادرش را
 ربات فرستاد بجهت مردان سحر آرد او را امیر کرد بعد از آن بنوعی محمد بنی امیه از مرد جوان کرد که
 و آنچه از شمشیر او بر مسلم حبه بودند بجا که از آن هر طوسی خوانند و چون گفتند سفاح علیه را کشت تراکی
 نام دین نصد و کفایت در تاریخ محمد بنی جریه الطبر سطر که در دست و با له التوفیق و الله اعلم

بجایک

کلیفنا نامها پدیمان مادران اشکال لطیفه المکتبین وزیر سال ماه حلا رودکلا عثمان
 ابراهیم بن محمد رابعه مشهور و از اولاد سقاح عبدالعزیز ابراهیم سرل شش با زود روز ۲۵
 ابراهیم بن محمد سلا مشهور بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد ام مرسى کندی کو حرم المهدی فضیله سر ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد حیران بنک سوادان الهادی با شیش بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد خیزران بنک روی الرشید کن بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد زبده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد مراد بنک سوادان الهادی با شیش بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد یونس بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد ساجد بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد حسد بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد رب بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن
 ابراهیم بن محمد بنده در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن ابراهیم در آن

[Faint, illegible handwriting on the left page]

[Faint, illegible handwriting on the right page]

بدو در آن اسما و صفتها نام دارد در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری
 در خوارزم از حضرت خورشید...
 در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری در خوارزم...
 تاریخ...

تاریخ...
 در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری...
 در خوارزم...
 در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری...
 در خوارزم...
 در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری...
 در خوارزم...
 در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری...
 در خوارزم...

در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری...
 در خوارزم...
 در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری...
 در خوارزم...
 در سنه ۱۸۳۲ هجری قمری...
 در خوارزم...

